ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Δεκεμβρίου 1993

για το κοινοτικό καθεστώς παρεμβάσεων των κρατών μελών υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και ιδίως το άρθρο 95 πρώτο εδάφιο,

έπειτα από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή ΕΚΑΧ και με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με βάση σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου το οποίο αποφάνθηκε ομόφωνα:

I

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 στοιχείο γ) της συνθήκης, οποιαδήποτε ενίσχυση των κρατών μελών προς τη βιομηχανία άνθρακα, υπό οποιαδήποτε μορφή, απαγορεύεται, είτε είναι ειδική είτε όχι.

ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές της διεθνούς αγοράς και της κοινής αγοράς ενέργειας υποχρεώνουν από την αρχή της δεκαετίας του 1960 την κοινοτική βιομηχανία άνθρακα να καταβάλλει σημαντικές προσπάθειες εκσυγχρονισμού, εξορθολογισμού και αναδιάρθρωσης· ότι, στον ανταγωνισμό του πετρελαίου και του φυσικού αερίου, προστέθηκε η αυξανόμενη πίεση του εισαγόμενου άνθρακα από τρίτες χώρες· ότι, εξαιτίας αυτού του γεγονότος, πολλές κοινοτικές επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες και ζητούν ενισχύσεις από τα κράτη μέλη·

ότι, από το 1965, η ανώτατη αρχή και στη συνέχεια η Επιτροπή θέσπισαν σε πολλές περιπτώσεις ρυθμίσεις προκειμένου να εναρμονισθούν οι χρηματοδοτικές παρεμβάσεις των κρατών μελών υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα με τους στόχους της συνθήκης· ότι, στην περίπτωση αυτή, οι αλλεπάλληλες ρυθμίσεις στον τομέα των ενισχύσεων προσαρμόστηκαν στις γενικές οικονομικές εξελίξεις και ειδικότερα στις εξελίξεις της αγοράς ενέργειας και της αγοράς άνθρακα της Κοινότητας·

ότι οι προαναφερθείσες αποφάσεις είχαν ως κοινό στοιχείο τη χάραξη στόχων και τον ορισμό των αρχών προκειμένου να ανταποκρίνονται οι ενισχύσεις των κρατών μελών στο συμφέρον της Κοινότητας· ότι η έκταση και η διάρκειά τους περιορίζονται στα απαραίτητα και ότι οι ενισχύσεις αυτές δεν διαταράσσουν τη λειτουργία της κοινής αγοράς· ότι, εξάλλου, τα κράτη μέλη δεσμεύτηκαν να εξαρτούν τη χορήγηση των ενισχύσεων αυτών από προηγούμενη έγκριση της ανώτατης αρχής και στη συνέχεια της Επιτροπής·

II

ότι παρόλο που η απόφαση 2064/86/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 1986 σχετικά με το κοινό καθεστώς παρεμβάσεων των κρατών μελών υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα [1], επέτρεψε, σε διάφορους βαθμούς, την προώθηση της διαδικασίας αναδιάρθρωσης, εκσυγχρονισμού και εξορθολογισμού της κοινοτικής βιομηχανίας άνθρακα προκειμένου να την καταστήσει περισσότερο ανταγωνιστική, το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής κοινοτικού άνθρακα παραμένει μη ανταγωνιστικό ως προς τις εισαγωγές από τρίτες χώρες, παρά τη σημαντική αύξηση της παραγωγικότητας και την επίσης σημαντική μείωση των απασχολούμενων στον τομέα αυτόν·

ότι οι δυνατότητες ορθολογικής οργάνωσης της βιομηχανίας άνθρακα της Κοινότητας περιορίζονται από το γεγονός ύπαρξης δυσμενούς γεωλογικού πλαισίου και ότι, ως εκ τούτου, είναι απαραίτητο να συμπληρωθούν τα μέτρα ορθολογικής οργάνωσης από μέτρα αναδιάρθρωσης προκειμένου να βελτιωθεί το ανταγωνιστικό δυναμικό της κοινοτικής βιομηχανίας·

ότι η υλοποίηση του στόχου αυτού απαιτεί περισσότερους χρηματοδοτικούς πόρους από ό,τι είναι σε θέση να συγκεντρώσουν οι επιχειρήσεις από μόνες τους· ότι, ούτε η Κοινότητα διαθέτει τους αναγκαίους πόρους για τη χρηματοδότηση της διαδικασίας αυτής και ότι η διατήρηση ενός καθεστώτος κοινοτικών ενισχύσεων θεωρείται απαραίτητη·

ότι τα προς λήψη μέτρα μπορούν να εντάσσονται σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚΑΧ σε πλαίσιο διαφοροποίησης των ενεργειακών πηγών και των προμηθευτών, συμπεριλαμβάνοντας τις εθνικές ενεργειακές πηγές, στα πλαίσια των υφιστάμενων ενεργειακών αντιλήψεων·

ότι η παγκόσμια αγορά άνθρακα αποτελεί σταθερή αγορά η οποία χαρακτηρίζεται από πληθώρα πόρων και από μεγάλη γεωπολιτική ποικιλία της προσφοράς έτσι ώστε, ακόμα και μακροπρόθεσμα και σε περίπτωση αύξησης της ζήτησης του άνθρακα, ο κίνδυνος μόνιμης διακοπής του εφοδιασμού, χωρίς να μπορεί να αποκλειστεί πλήρως, παραμένει ωστόσο ελάχιστος·

ότι οι ροές εισαγωγής άνθρακα στην Κοινότητα προέρχονται κατά κύριο λόγο από τους εταίρους της στο πλαίσιο της Διεθνούς Οργάνωσης Ενέργειας (ΔΟΕ) ή από κράτη με τα οποία η Κοινότητα ή από κράτη με τα οποία η Κοινότητα ή τα κράτη μέλη έχουν υπογράψει εμπορικές συμφωνίες, τα οποία δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως επισφαλείς προμηθευτές·

[1] ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1986, σ. 1.

ότι η συνέχιση της πολιτικής της Κοινότητας στον εν λόγω τομέα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ευπαθή κοινωνική κατάσταση των περιοχών των ορυχείων, ιδίως στα πλαίσια της αρχής της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και συνεπώς πρέπει να μεριμνά ώστε, πέραν των αναπόφευκτων μέτρων αναδιάρθρωσης και παύσης λειτουργίας, να λαμβάνονται μέτρα προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι κοινωνικές και περιφερειακές συνέπειες της εξέλιξης αυτής·

ότι, για τον λόγο αυτό, η Κοινότητα βρίσκεται αντιμέτωπη με μια κατάσταση η οποία δεν προβλέπεται από τη συνθήκη, αλλά η οποία δεν πρέπει να την αποτρέψει από την υποχρέωση να ενεργήσει· ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, είναι σκόπιμο να γίνει χρήση του άρθρου 95 πρώτο εδάφιο της συνθήκης, με σκοπό να μπορέσει η Κοινότητα να προωθήσει την υλοποίηση των στόχων οι οποίοι αναφέρονται στα πρώτα άρθρα της συνθήκης· ότι η ανησυχία αυτή δικαιολογεί τη δημιουργία νέου κοινοτικού συστήματος ενισχύσεων υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα·

III

ότι η Κοινότητα οφείλει να δημιουργήσει προοδευτικά τις προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν από μόνες τους την ορθολογικότερη κατανομή της παραγωγής άνθρακα·

ότι, προς το σκοπό αυτό, η Κοινότητα οφείλει ιδίως να προωθεί μια πολιτική ορθολογικής εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων, υπό συνθήκες που να αποκλείουν κάθε προστασία έναντι των ανταγωνιστικών βιομηχανιών·

ότι η Κοινότητα οφείλει να προάγει την ανάπτυξη των διεθνών συναλλαγών·

ότι η Κοινότητα, προκειμένου να εκπληρώσει την αποστολή της, οφείλει να εξασφαλίζει τη θέσπιση τη διατήρηση και την τήρηση των κανονικών όρων ανταγωνισμού·

ότι, βάσει των προαναφερθεισών διατάξεων, είναι σκόπιμο οι κρατικές ενισχύσεις να μην εισάγουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να μη δημιουργούν διακρίσεις μεταξύ παραγωγών άνθρακα, μεταξύ αγοραστών ή μεταξύ χρηστών της Κοινότητας·

ότι, ως εκ τούτου, πρέπει οι κρατικές ενισχύσεις να χορηγούνται υπό διαφανείς προϋποθέσεις ώστε να αξιολογείται καλύτερα ο αντίκτυπός τους στις συνθήκες ανταγωνισμού·

ότι η εγγραφή των ενισχύσεων στον προϋπολογισμό ή η ένταξή τους σε απολύτως ισοδύναμους μηχανισμούς και η απλούστευσή τους, καθώς και η κατάλληλη παρουσίαση των ποσών που εισπράττονται από τις οφειλούμενες επιχειρήσεις στους ετήσιους λογαριασμούς τους, προσφέρουν τις καλύτερες εγγυήσεις για τη διασφάλιση της διαφάνειας των συστημάτων ενίσχυσης·

ότι, εξάλλου, η τάση αύξησης του ποσού των ενισχύσεων η οποία διαπιστώνεται κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών είναι ασυμβίβαστη με το μεταβατικό και εξαιρετικό χαρακτήρα του καθεστώτος των κοινωτικών ενισχύσεων· ότι, ως εκ τούτου, επιβάλλεται να υιοθετηθεί η αρχή της μείωσης του κόστους και της παραγωγικής ικανότητας της βιομηχανίας άνθρακα προκειμένου να πραγματοποιηθεί η σταδιακή μείωση των ενισχύσεων·

ότι, αντίθετα, η πολιτική της ορθολογικής κατανομής της παραγωγής απαιτεί η μείωση του κόστους και της παραγωγικής ικανότητας να επικεντρωθεί κατά προτεραιότητα στις παραγωγές στις οποίες χορηγούνται οι μεγαλύτερες ενισχύσεις·

ότι, στο βαθμό που οι κοινοτικές επιχειρήσεις ή μονάδες παραγωγής δεν μπορούν να ελπίζουν να επιτύχουν μεγαλύτερη οικονομική βιωσιμότητα σύμφωνα με τις τιμές του άνθρακα στις διεθνείς αγορές, τα συστήματα ενισχύσεων θα πρέπει να επιτρέπουν την άμβλυνση των κοινωνικών και περιφερειακών επιπτώσεων από το κλείσιμο εγκαταστάσεων· ότι, βάσει των εμπειριών αναδιάρθρωσης σε ορισμένες ανθρακοπαραγωγές περιοχές της Κοινότητας, αναγνωρίστηκε ότι σε περίπτωση προώρου κλεισίματος εγκαταστάσεων που δεν έχουν καμία μελλοντική βιωσιμότητα, θα χορηγούνται ενισχύσεις, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο από το κράτος μέλος, για την περιφερειακή βιομηχανική μετατροπή, με την επιφύλαξη της συμμόρφωσης των εν λόγω ενισχύσεων με τις συνθήκες,

ότι πρέπει όχι μόνο να δημιουργηθούν οι συνθήκες ενός πλέον υγιούς ανταγωνισμού, αλλά επίσης να βελτιωθεί μακροπρόθεσμα, σε κοινοτικό επίπεδο, η ανταγωνιστικότητα του τομέα σε σχέση με την παγκόσμια αγορά·

ότι οι επιχειρήσεις της κοινοτικής βιομηχανίας άνθρακα πρέπει να μπορούν να υπολογίζουν σε σαφείς προοπτικές, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, προκειμένου να φέρουν εις πέρας τις διαρθρωτικές αλλαγές·

ότι, λόγω της συνεχούς πτώσεως της παραγωγής άνθρακα κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών, λόγω της οποίας ορισμένες επιχειρήσεις μπορούν να βρεθούν αντιμέτωπες με αφύσικες ή υπέρμετρα υψηλές επιβαρύνσεις, οι δημόσιες επιδοτήσεις που αποβλέπουν στη μερική ή πλήρη αντιστάθμιση των επιβαρύνσεων αυτών μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με την κοινή αγορά, εφόσον είναι εγγυημένος ο αυστηρός έλεγχος από την Επιτροπή και εφόσον οι επιβαρύνσεις αυτές του παρελθόντος δεν αντιστοιχούν σε λανθάνοντα έσοδα του παρελθόντος·

ότι είναι απαραίτητο να διασφαλίζεται μεταξύ της βιομηχανίας άνθρακα και των άλλων τομέων ισότητα πρόσβασης στις ενισχύσεις για την έρευνα και την ανάπτυξη και στις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος και ότι είναι ως εκ τούτου επιθυμητό να εκτιμάται κατά πόσον οι εν λόγω ενισχύσεις είναι συμβατές προς τα κοινοτικά πλαίσια που καθορίζονται προς το σκοπό αυτό·

ότι, ειδικότερα, η βιομηχανία άνθρακα προσφεύγει όλο και περισσότερο σε τεχνολογίες αιχμής και διαδραματίζει έτσι σημαντικό ρόλο στην έρευνα, την ανάπτυξη, την επίδειξη και την εκμετάλλευση του βιομηχανικού δυναμικού των τεχνολογιών αυτών·

IV

ότι οι προσπάθειες μείωσης του κόστους παραγωγής πρέπει να εντάσσονται σε πρόγραμμα αναδιάρθρωσης, εξορθολογισμού και εκσυγχρονισμού της βιομηχανίας, το οποίο διακρίνει τις μονάδες παραγωγής οι οποίες βρίσκονται σε θέση να συμμετάσχουν στην υλοποίηση του στόχου αυτού από εκείνες οι οποίες δεν μπορούν να τον επιτύχουν· ότι οι τελευταίες αυτές θα πρέπει να ενταχθούν σε πρόγραμμα συρρίκνωσης της δραστηριότητας το οποίο θα οδηγήσει στο κλείσιμο των εγκαταστάσεων κατά τη λήξη του παρόντος καθεστώτος· ότι μόνο εξαιρετικοί κοινωνικοί και περιφερειακοί λόγοι μορούν να δικαιολογήσουν αναβολή του κλεισίματος πέρα από την ορισθείσα προθεσμία·

ότι η εξουσία έγκρισης εκ μέρους της Επιτροπής πρέπει να ασκείται βάσει ακριβούς και πλήρους γνώσεως εκάστου μέτρου το οποίο προτίθεται να λάβουν οι κυβερνήσεις, καθώς και της σχέσεώς του με τους στόχους της παρούσας απόφασης· ότι, κατά συνέπεια, είναι σκόπιμο τα κράτη μέλη να κοινοποιούν τακτικά και κατά ομαδικό τρόπο στην Επιτροπή όλα τα στοιχεία σχετικά με τις παρεμβάσεις τις οποίες προτίθεται να πραγματοποιήσουν άμεσα ή έμμεσα υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα της Κοινότητας και να διευκρινίζουν τα κίνητρα και την έκταση των προβλεπομένων παρεμβάσεων καθώς και, ενδεχομένως, τη σχέση τους με το πρόγραμμα εκσυγχρονισμού, εξορθολογισμού και αναδιάρθρωσης το οποίο υποβάλλεται επίσης·

ότι ενδέχεται να αποδειχθεί αναγκαίο, λόγω της ιδιαιτερότητας ορισμένων υφιστάμενων καθεστώτων ενισχύσεων, να προβλεφθεί τριετής μεταβατική περίοδος προκειμένου να καταστεί δυνατή η συμμόρφωση των εν λόγω συστημάτων προς τις διατάξεις της παρούσας απόφασης·

ότι είναι επιτακτικό να μην πραγματοποιηθεί ουδεμία καταβολή ποσού ολική ή μερική πριν από τη ρητή έγκριση της Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

ΤΜΗΜΑ I

Πλαίσιο και γενικοί στόχοι

Άρθρο 1

1. Όλες οι ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα, είτε είναι ειδικές είτε γενικές που χορηγούνται από τα κράτη ή από τους πόρους των κρατών υπό οποιαδήποτε μορφή, μπορούν να θεωρηθούν κοινοτικές ενισχύσεις και, επομένως, συμβατές με την καλή λειτουργία της κοινής αγοράς, μόνον εφόσον πληρούν τις διατάξεις των άρθρων 2 έως 9.

2. Η έννοια της ενίσχυσης καλύπτει όλα τα άμεσα ή έμμεσα μέτρα ή παρεμβάσεις των δημοσίων αρχών που συνδέονται με την παραγωγή, την εμπορία και τη διάθεση στην εξωτερική αγορά και τα οποία, ακόμα και αν δεν επιβαρύνουν τους δημόσιους προϋπολογισμούς, εξασφαλίζουν οικονομικό πλεονέκτημα στις επιχειρήσεις της βιομηχανίας άνθρακα, αμβλύνοντας τις επιβαρύνσεις τις οποίες κανονικά πρέπει να επωμίζονται.

3. Η έννοια της ενίσχυσης καλύπτει επίσης τον προορισμό, προς άμεσο ή έμμεσο όφελος της βιομηχανίας άνθρακα, των εισφορών που καθίστανται υποχρεωτικές από την παρέμβαση των δημοσίων αρχών χωρίς να χρειάζεται να γίνεται διάκριση ανάλογα με το κατά πόσον η ενίσχυση χορηγείται από το κράτος ή από τους δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς τους οποίους εκείνο ορίζει με σκοπό τη διαχείρισή της.

4. Η έννοια της ενίσχυσης καλύπτει επίσης τα στοιχεία ενίσχυσης τα οποία ενδεχομένως περιέχονται στα μέτρα χρηματοδότησης που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις επιχειρήσεις άνθρακα και τα οποία δεν θεωρούνται ως κεφάλαιο χορηγούμενο σε μια εταιρεία σύμφωνα με τις συνήθεις πρακτικές της οικονομίας της αγοράς.

Άρθρο 2

1. Οι ενισχύσεις που χορηγούνται στη βιομηχανία άνθρακα μορούν να θεωρούνται συμβατές με την καλή λειτουργία της κοινής αγοράς εφόσον συμβάλλουν στην υλοποίηση τουλάχιστον ενός από τους κατωτέρω στόχους:

— επίτευξη, βάσει των τιμών του άνθρακα στις διεθνείς αγορές, νέας προόδου προς την οικονομική βιωσιμότητα ώστε να πραγματοποιηθεί η σταδιακή μείωση των ενισχύσεων,

— επίλυση των κοινωνικών και περιφερειακών προβλημάτων τα οποία συνδέονται με την πλήρη ή μερική συρρίκνωση της δραστηριότητας μονάδων παραγωγής,

— διευκόλυνση της προσαρμογής της βιομηχανίας άνθρακα στα πρότυπα προστασίας του περιβάλλοντος.

2. Μετά τη λήξη μεταβατικής περιόδου το πολύ τριών ετών από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της παρούσας απόφασης, και προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη διαφάνεια, μπορούν να επιτρέπονται μόνο οι ενισχύσεις οι οποίες θα εγγράφονται στους κρατικούς, εθνικούς, περιφερειακούς ή τοπικούς προϋπολογισμούς των κρατών μελών ή οι οποίες εντάσσονται σε αυστηρά ισοδύναμους μηχανισμούς.

3. Από την ημερομηνία της πρώτης χρήσεως άνθρακα που καλύπτεται από την παρούσα απόφαση, οποιαδήποτε ενίσχυση λαμβανομένη από την επιχείρηση εμφαίνεται μαζί με τους λογαριασμούς κερδών και ζημιών ως ξεχωριστό έσοδο του κύκλου εργασιών.

4. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης η έννοια του κόστους παραγωγής δηλώνει το κόστος που συνδέεται με την τρέχουσα ανά τόνο ισοδυνάμου άνθρακα.

5. Όλα τα μέτρα που αφορούν τη χορήγηση ενισχύσεων οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 7, με την επιφύλαξη των ιδιαιτέρων γι' αυτά ορίων οι οποίοι ορίζονται από τα ίδια αυτά άρθρα, εξετάζονται επίσης όσον αφορά την επάρκειά τους σε σχέση με τους στόχους που ορίζονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

ΤΜΗΜΑ II

Ενισχύσεις των κρατών μελών

Άρθρο 3

Ενισχύσεις για τη λειτουργία

1. Οι ενισχύσεις για τη λειτουργία που προορίζονται για την κάλυψη της διαφοράς μεταξύ του κόστους παραγωγής και της τιμής πωλήσεως, η οποία προκύπτει από την ελεύθερη συναίνεση των συμβαλλομένων μερών συναρτήσει των συνθηκών που επικρατούν στην παγκόσμια αγορά, μπορούν να θεωρούνται συμβατές με την κοινή αγορά μόνον εφόσον πληρούν το σύνολο των ακόλουθων προϋποθέσεων:

— η κοινοποιηθείσα ενίσχυση ανά τόνο δεν υπερβαίνει για κάθε επιχείρηση ή μονάδα παραγωγής τη διαφορά μεταξύ του κόστους παραγωγής και των προβλεπομένων εσόδων για την επόμενη οικονομική χρήση του τομέα άνθρακα,

— η ενίσχυση που χορηγείται στην πράξη αποτελεί αντικείμενο ετήσιας ρύθμισης βάσει των πραγματικών δαπανών και εσόδων το αργότερο πριν από το τέλος της χρήσεως άνθρακα η οποία ακολουθεί εκείνη για την οποία έχει χορηγηθεί η ενίσχυση. Εφόσον οι ενισχύσεις χορηγούνται στα πλαίσια ανώτατου ορίου πολυετούς χρηματοδότησης, η οριστική ρύθμιση γίνεται στο τέλος τους έτους που ακολουθεί τη χρήση της προαναφερθείσας πολυετούς χρηματοδότησης,

— το ποσόν της ενίσχυσης για τη λειτουργία ανά τόνο δεν μπορεί να οδηγήσει σε τιμές κοινοτικού άνθρακα χαμηλότερες από αυτές που ισχύουν για τον άνθρακα αντίστοιχης ποιότητας τρίτων χωρών,

— τα κράτη μέλη, με επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 8 και 9, χορηγούν στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που αφορούν τον υπολογισμό των προβλέψεων δαπανών παραγωγής και εσόδων ανά τόνο, σε πρώτη φάση, και τον υπολογισμό της ρύθμισης που πραγματοποιείται βάσει των πραγματικών δαπανών παραγωγής και εσόδων, αργότερα,

— οι ενισχύσεις δεν πρέπει να συνεπάγονται καμία στρέβλωση του ανταγωνισμού ανάμεσα στους χρήστες άνθρακα.

2. Τα κράτη μέλη που προτίθενται στη διάρκεια των χρήσεων άνθρακα 1994 έως 2002 να χορηγήσουν σε επιχειρήσεις άνθρακα ενισχύσεις λειτουργίας όπως οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1, ανακοινώνουν προηγουμένως στην Επιτροπή σχέδιο εκσυγχρονισμού, εξορθολογισμού και αναδιάρθρωσης που αποσκοπεί στη βελτίωση της οικονομικής βιωσιμότητας των επιχειρήσεων αυτών, η οποία θα επιτευχθεί με τη μείωση του κόστους παραγωγής.

Το σχέδιο θα προβλέπει τα κατάλληλα μέτρα και σύντονες προσπάθειες για την επίτευξη πτωτικής τάσης του κόστους παραγωγής σε τιμές 1992, κατά τη διάρκεια της περιόδου 1994 έως 2002.

Η εφαρμογή του σχεδίου αυτού θα ελέγχεται τακτικά και η κατάσταση θα εξεταστεί από την Επιτροπή το 1997.

3. Εάν, στην ίδια επιχείρηση, ορισμένες μονάδες παραγωγής λαμβάνουν ενισχύσεις για συρρίκνωση δραστηριότητας σύμφωνα με το άρθρο 4, ενώ άλλες, ενισχύσεις για τη λειτουργία, το κόστος παραγωγής των μονάδων που βρίσκονται σε φάση συρρίκνωσης δραστηριότητας, δεν περιλαμβάνεται στον υπολογισμό του μέσου κόστους παραγωγής της επιχειρήσης προκειμένου να αξιολογηθεί ο βαθμός επίτευξης, εκ μέρους της επιχείρησης, του στόχου που ορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 4

Ενισχύσεις συρρίκνωσης δραστηριότητας

Οι ενισχύσεις για την κάλυψη των δαπανών παραγωγής επιχειρήσεων ή μονάδων παραγωγής οι οποίες δεν μπορούν να επιτύχουν τους όρους του άρθρου 3 παράγραφος 2, μπορούν να θεωρούνται συμβατές με την κοινή αγορά, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 3 παράγραφος 1, εφόσον αυτές οι μονάδες παραγωγής εντάσσονται σε σχέδιο κλεισίματος του οποίου η λήξη έχει τοποθετηθεί χρονικά πριν από τη λήξη ισχύος της παρούσας απόφασης.

Σε περίπτωση που το κλείσιμο αυτό συμβεί μετά τη λήξη της παρούσας απόφασης, οι ενισχύσεις για την κάλυψη του κόστους παραγωγής, θα επιτρέπονται μόνον εφ' όσον δικαιολογούνται από έκτακτους κοινωνικούς και περιφερειακούς λόγους, θα εντάσσονται δε σε σχέδιο προοδευτικής και συνεχούς μείωσης της δραστηριότητας το οποίο θα προβλέπει σημαντική μείωση πριν από τη λήξη ισχύος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 5

Ενισχύσεις για την κάλυψη εκτάκτων επιβαρύνσεων

1. Οι κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται στις επιχειρήσεις για την κάλυψη των δαπανών οι οποίες προκύπτουν ή προέκυψαν από τον εκσυγχρονισμό, τον εξορθολογισμό και την αναδιάρθρωση της βιομηχανίας άνθρακα και οι οποίες δεν έχουν σχέση με την τρέχουσα παραγωγή (επιβαρύνσεις που κληρονομούνται από το παρελθόν) μπορούν να θεωρούνται ως συμβατές με την κοινή αγορά εφόσον το ποσόν τους δεν υπερβαίνει τις δαπάνες αυτές. Από τις ενισχύσεις αυτές μπορούν να καλύπτονται:

— οι δαπάνες που επιβαρύνουν μόνον όσες επιχειρήσεις προβαίνουν ή έχουν προβεί σε αναδιαρθώσεις,

— οι δαπάνες που επιβαρύνουν διάφορες επιχειρήσεις.

Οι κατηγορίες δαπανών που προκύπτουν από τον εκσυγχρονισμό, τον εξορθολογισμό και την αναδιάρθρωση της βιομηχανίας άνθρακα ορίζονται στο Παράρτημα της παρούσας απόφασης.

2. Οι κρατικές ενισχύσεις για τη χρηματοδότηση ειδικών καθεστώτων κοινωνικών παροχών στη βιομηχανία άνθρακα μπορούν να θεωρούνται συμβατές με την κοινή αγορά στο βαθμό που έχουν ως αποτέλεσμα, για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας άνθρακα, να επαναφέρουν την αναλογία της επιβαρύνσεως ανά ενεργό ανθρακωρύχο προς τις παροχές ανά δικαιούχο στα επίπεδα του λόγου που ισχύει αντιστοίχως στους άλλους βιομηχανικούς κλάδους. Οι κυβερνήσεις των κρατών μελών, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 9 οφείλουν να υποβάλλουν στην Επιτροπή τα απαραίτητα στοιχεία και τους λεπτομερείς υπολογισμούς του λόγου μεταξύ των επιβαρύνσεων και των παροχών που αναφέρονται ανωτέρω.

Άρθρο 6

Ενισχύσεις για την έρευνα και την ανάπτυξη

Οι ενισχύσεις που προορίζονται να καλύψουν τις δαπάνες των επιχειρήσεων άνθρακα για σχέδια έρευνας και ανάπτυξης μπορούν να θεωρούνται συμβατές με την κοινή αγορά υπό την προϋπόθεση ότι τηρούν τους κανόνες που θεσπίζονται στο κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων για την έρευνα και την ανάπτυξη.

Άρθρο 7

Ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος

Οι ενισχύσεις που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της προσαρμογής σε νέα νομικά πρότυπα προστασίας του περιβάλλοντος των εγκαταστάσεων που βρίσκονται σε λειτουργία τουλάχιστον δύο χρόνια πριν από την έναρξη των προτύπων αυτών, μπορούν να θεωρούνται συμβατές με την κοινή αγορά υπό την προϋπόθεση ότι τηρούν τους κανόνες που θεσπίζονται στο κοινοτικό πλαίσιο των σχετικών κρατικών ενισχύσεων.

ΤΜΗΜΑ III

Διαδικασίες κοινοποίησης, εξέτασης και έγκρισης

Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη τα οποία, για τις χρήσεις άνθρακα 1994 έως 2002, προτίθεται να χορηγήσουν ενισχύσεις για τη λειτουργία, όπως εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, ή/και ενισχύσεις για τη συρρίκνωση δραστηριότητας όπως εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 4, υποβάλλουν το αργότερο στις 31 Μαρτίου 1994 στην Επιτροπή, σχέδιο εκσυγχρονισμού, εξορθολογισμού και αναδιάρθωσης της βιομηχανίας σύμφωνα με τις προδιαγραφές του άρθρου 4.

2. Η Επιτροπή εξετάζει τη συμμόρφωση του ή των σχεδίων προς τους γενικούς στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 και τα ειδικά κριτήρια και στόχους που καθορίζονται στα άρθρα 3 και 4.

3. Η Επιτροπή, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης των σχεδίων, εκδίδει γνώμη με τη συμμόρφωση των εν λόγω σχεδίων προς τους γενικούς και ειδικούς στόχους, χωρίς ωστόσο να προδικάζει τη δυνατότητα επίτευξης των στόχων αυτών μέσω των προβλεπομένων μέτρων. Εάν οι παρεχόμενες στα προαναφερθέντα σχέδια πληροφορίες αποδειχθούν ανεπαρκείς, η Επιτροπή, εντός ενός μηνός, μπορεί να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες, με την προϋπόθεση ότι κατά την ημερομηνία υποβολής των συμπληρωματικών πληροφοριών αρχίζει νέα τρίμηνη προθεσμία.

4. Εάν ένα κράτος μέλος αποφασίσει να επιφέρει τροποποιήσεις του σχεδίου, δια των οποίων μεταβάλλονται οι προσεγγίσεις των στόχων περί των οποίων η παρούσα απόφαση οφείλει να ενημερώσει την Επιτροπή ώστε το εν λόγω θεσμικό όργανο να μπορέσει να αποφανθεί για τις τροποποιήσεις αυτές σύμφωνα με τις διαδικασίες του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους (ή 3 μήνες πριν από την έναρξη ισχύος τους), όλα τα χρηματοδοτικά μέτρα που προτίθεται να λάβουν υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα κατά το επόμενο έτος, και διευκρινίζουν τη φύση των μέτρων αυτών αναφορικώς προς τους στόχους και τα γενικά κριτήρια του άρθρου 2 και τις διάφορες μορφές ενίσχυσης που προβλέπονται στα άρθρα 3 έως 7. Καθορίζουν τη σχέση μεταξύ των σχεδίων που κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 8.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν, το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους, το ποσό των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην πράξη κατά την προηγούμενη χρήση άνθρακα, και αναφέρουν ενδεχομένως ρυθμίσεις που έχουν επέλθει σε σχέση προς τα ποσά που είχαν κοινοποιηθεί αρχικά.

3. Τα κράτη μέλη, επ' ευκαιρία της κοινοποίησης των ενισχύσεων που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4 και κατά τον ετήσιο απολογισμό των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην πράξη, παρέχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την επαλήθευση των κριτηρίων που καθορίζονται στα αντίστοιχα άρθρα.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν τις προτεινόμενες ενισχύσεις μόνο μετά από έγκριση της Επιτροπής η οποία αποφασίζει ιδίως σε συνάρτιση προς τους στόχους και τα γενικά κριτήρια του άρθρου 2 και τα ειδικά κριτήρια των άρθρων 3 έως 7. Εάν μετά παρέλευση τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποιήσεως των προτεινόμενων μέτρων η Επιτροπή δεν έχει αποφασίσει, τα μέτρα αυτά μπορούν να εκτελούνται 15 εργάσιμες ημέρες μετά την αποστολή στην Επιτροπή ειδοποιήσεως η οποία αναφέρει την πρόθεση να τεθούν τα μέτρα αυτά σε εφαρμογή. Οποιαδήποτε αίτηση συμπληρωματικής πληροφορίας από πλευράς Επιτροπής η οποία οφείλεται σε ανεπαρκή κοινοποίηση διακόπτει την προθεσμία των τριών μηνών που υπολογίζεται από την ημερομηνία παραλαβής των πληροφοριών αυτών από την Επιτροπή.

5. Οποιαδήποτε καταβολή ποσού εν αναμονή εγκρίσεως από την Επιτροπή πρέπει, σε περίπτωση αρνητικής απόφασης, να επιστρέφεται εξ ολοκλήρου από την επωφελούμενη επιχείρηση, και οπωσδήποτε, θα θεωρείται ως χορήγηση αντικανονικού πλεονεκτήματος υπό μορφή αδικαιολόγητης προκαταβολής και, ως τοιαύτη, πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ανταπόδοσης στις τιμές της αγοράς εκ μέρους του επωφελουμένου.

6. Κατά την εξέταση των μέτρων που κοινοποιούνται κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή αξιολογεί τη συμμόρφωσή τους προς τα σχέδια που ανακοινώνονται σύμφωνα με το άρθρο 8 και προς τους στόχους του άρθρου 2. Μπορεί να ζητά από τα κράτη μέλη να δικαιολογούν οποιαδήποτε απόκλιση σε σχέση προς τα σχέδια που είχαν υποβληθεί αρχικά και να προτείνει τα απαραίτητα διορθωτικά μέτρα.

7. Τα καθεστώτα που υφίστανται στις 31 Δεκεμβρίου 1993, δυνάμει των οποίων έχουν χορηγηθεί ενισχύσεις σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης αριθ. 2064/86/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 1986 και τα οποία συνδέονται με συμφωνίες μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών οι οποίες αποτελούν αντικείμενο εξαίρεσης δυνάμει του άρθρου 85 παράργαφος 3 της συνθήκης ΕΚ ή/και άδειας δυνάμει του άρθρου 65/ΕΚΑΧ θα πρέπει να αναπροσαρμοστούν πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1995, προκειμένου να καταστούν συμβατά με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης.

Το προηγούμενο εδάφιο ουδόλως επηρεάζει την εφαρμογή του άρθρου 2 της παρούσας απόφασης ούτε την υποχρέωση κοινοποίησης των κρατών μελών σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 8 και 9 της παρούσας απόφασης. Κάθε τροποποίηση των εν λόγω καθεστώτων θα πρέπει επίσης να κονοποιείται στην Επιτροπή.

ΤΜΗΜΑ IV

Γενικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 10

1. Η Επιτροπή υποβάλλει κάθε χρόνο στο Συμβούλιο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στη Συμβουλευτική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1997, έκθεση σχετικά με τις εμπειρίες και τα προβλήματα που προέκυψαν κατά την εφαρμογή της παρούσας απόφασης. Υπό τις προϋποθέσεις διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 95 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚΑΧ, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει οποιαδήποτε ενδεδειγμένη τροποποίηση.

Άρθρο 11

Η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με το Συμβούλιο, λαμβάνει όλα τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 12

Η παρούσα απόφαση τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1994 και λήγει στις 23 Ιουλίου 2002.

Η παρούσα απόφαση είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος

Βρυξέλλες, 28 Δεκεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 5 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 3632/93/ΕΚΑΧ

I. Οι δαπάνες που βαρύνουν μόνο τις επιχειρήσεις που προβαίνουν ή έχουν προβεί σε αναδιαρθρώσεις και εξορθολογισμό

Ήτοι αποκλειστικά:

α) επιβαρύνσεις πληρωμής κοινωνικών παροχών που επέφερε η συνταξιοδότηση εργαζομένων οι οποίοι δεν συμπλήρωσαν τη νόμιμη ηλικία συνταξιοδότησης·

β) άλλα έκτακτα έξοδα για εργαζόμενους που στερήθηκαν την εργασία τους λόγω αναδιαρθρώσεων και εξορθολογισμού·

γ) πληρωμή συντάξεων και αποζημιώσεων, εκτός αυτών που προβλέπει το επίσημο σύστημα ασφάλισεως, στους εργαζόμενους που στερήθηκαν την εργασία τους λόγω αναδιαρθρώσεων και εξορθολογισμού και σε εκείνους που τις εδικαιούντο προ των αναδιαρθρώσεων·

δ) δωρεάν παράδοση άνθρακα στους εργάτες που στερήθηκαν την εργασία τους λόγω αναδιαρθρώσεων και εξορθολογισμού και σε εκείνους που το εδικαιούντο προ των αναδιαρθρώσεων·

ε) υπολειπόμενες επιβαρύνσεις από φορολογικές, νομικές ή διοικητικές διατάξεις,

στ) συμπληρωματικά πρόσθετα έργα ασφαλείας υπεδάφους που προκλήθηκαν από τις αναδιαρθρώσεις·

ζ) ζημιές των ορυχείων, εφόσον καταλογίζονται σε ορυχεία που λειτουργούσαν στο παρελθόν·

η) υπολειπόμενες επιβαρύνσεις που προέρχονται από συνεισφορές σε οργανισμούς παροχής ύδατος και αποχετεύσεως λυμάτων·

θ) άλλες υπολειπόμενες επιβαρύνσεις που προέρχονται από την παροχή ύδατος και την αποχέτευση των λυμάτων·

ι) άλλες υπολειπόμενες επιβαρύνσεις για την κάλυψη του καθεστώτος ασφαλίσεως ασθενείας των τέως ανθρακωρύχων·

ια) μεγάλες ουσιαστικές υποτιμήσεις που οφείλονται στην αναδιάρθρωση της βιομηχανίας (μη λαμβανομένων υπόψη των ανατιμήσεων που επήλθαν από 1ης Ιανουαρίου 1986 και οι οποίες υπερβαίνουν το ποσοστό πληθωρισμού),

ιβ) οι δαπάνες που συνεπάγεται η διατήρηση της πρόσβασης στα αποθέματα λιθάνθρακα μετά την παύση λειτουργίας του ορυχείου.

II. Δαπάνες που βαρύνουν διάφορες επιχειρήσεις

α) αύξηση των εισφορών που απαιτούνται για την κάλυψη κοινωνικών επιβαρύνσεων, εκτός του επισήμου συστήματος ασφαλίσεως που προκύπτει από μείωση, λόγω αναδιαρθρώσεων, του αριθμού των υποχρέων προς καταβολή των εισφορών αυτών,

β) δαπάνες παροχής ύδατος και αποχέτευσης λυμάτων, που οφείλονται στις αναδιαρθρώσεις,

γ) αύξηση των συνεισφορών σε οργανισμούς παροχής ύδατος και αποχέτευσης λυμάτων, εφόσον αυτές οι αυξήσεις οφείλονται στη μείωση, λόγω αναδιαρθρώσεων, της παραγωγής λιθάνθρακα που υπόκειται σε συνεισφορά.